

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
שבת-מפנין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא												
אין מתחילין באוצר תחילה, אבל עושה בו שביל כדי שיכנס ויצא.	תנו רבנן:										■	◇
עושה בו שביל? והא אמרת אין מתחילין											♣	
הכי קאמר: עושה בו שביל בהגליו בכניסתו וביציאתו.											■	◇
תבואה צבורה, בזמן שהתחיל בה מערב שבת - מותר להסתפק ממנה בשבת, ואם לאו - אסור להסתפק ממנה בשבת. דברי רבי שמעון.	תנו רבנן: [רבי שמעון]										◆	■
מתיר.	רבי אהא:										◆	■
כלפי לייא?											♣	
אלא אימא: דברי רבי אהא ורבי שמעון מתיר.											!	◇
כמה שיעור תבואה צבורה - לתך.	תנא:										■	◇
שיעור תבואה צבורה בכמה?	בעא מיניה רב נחומי בר זכריה מאביי:										^	
הרי אמרו שיעור תבואה צבורה - לתך.	אמר ליה: [אביי]										!	
הני ארבע וחמש קופות דקאמר, בארבע וחמש קופות - אין, טפי - לא, אלמא: למעוטי בהילוכא עדיף. או דילמא: למעוטי משוי עדיף?	איבעיא להו:										^	◇
מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של כדי שמן ושל כדי יין.	תא שמע, דתני חדא:										■	♣
בעשר ובחמש עשרה.	ותביא אידך:										■	♣
מאי לאו בהא קמיפלגי - דמר סבר: מעוטי בהילוכא עדיף, ומר סבר: מעוטי במשוי עדיף?											♣	
לא, דכולי עלמא מעוטי בהילוכא עדיף. ומי סברת בעשר ובחמש עשרה אקופות קאי? אכדון קאי. ולא קשיא, הא - דמשתקלי חד חד בקופה, והא - דמשתקלי תרי תרי, והא - דמשתקלי תלתא תלתא, ובדקורי דהרפניא.											!	◇
הני ארבע וחמש דקאמר אף על גב דאית ליה אורחין טובא או דילמא הכל לפי האורחין	איבעיא להו:										^	◇
ואם תמצי לומר הכל לפי האורחין חד גברא מפני לכולהו או דילמא גברא גברא מפני לנפשיה?											^	◇
פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה מקום דחוק לתלמידים, ויצא לשדה ומצא שדה מלאה עומרים ועימר רבי כל השדה כולה.	תא שמע: דאמר רבה אמר רבי חייא:										○	!
פעם אחת הלך רבי חייא למקום אחד וראה מקום דחוק לתלמידים, ויצא לשדה ומצא שדה מלאה עומרים ועימר רבי חייא כל השדה כולה.	ורב יוסף אמר רבי הושעיא:										○	!
שמע מינה: הכל לפי האורחין.											!	
חד גברא מפני ליה לכולא, או דילמא כל גברא וגברא מפני לנפשיה?	ועדיין תבעי לך:										^	◇
ועימר רבי.	תא שמע:										○	!
ולטעמך, רבי בדנפשיה עימר?											♣	
אלא: צוה ועימר, ולעולם כל חד וחד מפני לנפשיה.											!	◇
מפני האורחין וכו'.											■	<
גדולה הכנסת אורחין כהשכמת בית המדרש, דקתני מפני האורחין ומפני בטול בית המדרש.	רבי יוחנן:										■	◇
יותר מהשכמת בית המדרש, דקתני מפני האורחין והדר ומפני בטול בית המדרש.	ורב דימי מנהרדעא אמר:										■	◇
גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה, דכתיב (בראשית יח) ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר וגו'.	רב יהודה אמר רב:										■	◇
בא וראה, שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם: מדת בשר ודם - אין קטן יכול לומר לגדול המתן עד שאבא אצלך, ואילו בהקדוש ברוך הוא כתיב ויאמר אדני אם נא מצאתי וגו'.	רבי אלעזר:										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מירא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קבו
רבי יהודה בר שילא אמר וביקור חולים, ועיון תפלה, והשכמת בית המדרש, והמגדל בניו לתלמוד תורה, והדן את חברו לכף זכות.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											קבו
איני?											ז	קבו
אלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן: כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום שבין אדם לחברו ותלמוד תורה כנגד כולם	והא אנו תנו:										ז	קבו
הני - אין, מידי אחרינא - לא											ז	קבו
הני נמי בהני שייכי.											!	קבו:
הדן חבירו לכף זכות דנין אותו לזכות.	תנו רבנן:											קבו
ומעשה באדם אחד שירד מגליל העליון ונשכר אצל בעל הבית אחד בדרום שלש שנים.											o	קבו
ערב יום הכפורים אמר לו: תן לי שכרי, ואלך ואזון את אשתי ובני.											o	קבו
אמר לו: אין לי מעות.											o	קבו
אמר לו: תן לי פירות.											o	קבו
אמר לו: אין לי.											o	קבו
תן לי קרקע.											o	קבו
אין לי.											o	קבו
תן לי בהמה.											o	קבו
אין לי.											o	קבו
תן לי כרים וכסתות.											o	קבו
אין לי.											o	קבו
הפשיל כליו לאחוריו, והלך לביתו בפחי נפש.											o	קבו
לאחר הרגל נטל בעל הבית שכרו בידו, ועמו משוי שלשה חמורים, אחד של מאכל ואחד של משתה ואחד של מיני מגדים, והלך לו לביתו.											o	קבו
אחר שאכלו ושתו נתן לו שכרו. אמר לו: בשעה שאמרת לי תן לי שכרי ואמרת לי אין לי מעות במה חשדתני?											o	קבו
אמרתני: שמא פרקמטיא בוזל נודמנה לך, ולקחת בהן.											o	קבו
ובשעה שאמרת לי תן לי בהמה ואמרת לי אין לי בהמה במה חשדתני?											o	קבו
אמרתני: שמא מושכרת ביד אחרים.											o	קבו
בשעה שאמרת לי תן לי קרקע ואמרת לי אין לי קרקע במה חשדתני?											o	קבו
אמרתני: שמא מוחכרת ביד אחרים היא.											o	קבו
ובשעה שאמרת לי תן לי פירות במה חשדתני?											o	קבו
אמרתני שמא אינן מעשרות.											o	קבו
ובשעה שאמרת לי תן לי כרים וכסתות במה חשדתני?											o	קבו
אמרתני: שמא הקדיש כל נכסיו לשמים.											o	קבו
אמר ליה: העבודה, כך היה הדרתי כל נכסי בשביל הורקנוס בני שלא עסק בתורה, וכשבאתי אצל חבירי בדרום התירו לי כל נדרי. ואתה, כשם שדנתני לזכות - המקום ידן אותך לזכות.											o	קבו

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מעשה בחסיד אחד שפדה ריבה אחת בת ישראל, ולמלון השכיבה תחת מרגלותיו	תנו רבנן:											○	■	◇		
למחר ירד וטבל ושנה לתלמידיו ואמר להם בשעה שהשכבתיה תחת מרגלותי במה חשדתוני?												○	■	◇		
אמרנו: שמא יש בנו תלמיד שאינו בדוק לרבי.												○	■			
בשעה שירדתי וטבלתי במה חשדתוני?												○	■			
אמרנו: שמא מפני טורח הדרך אירע קרי לרבי.												○	■			
אמר להם: העבודה, כך היה. ואתם, כשם שדנתוני לכף זכות - המקום ידן אתכם לכף זכות.												○	■	◇		
פעם אחת הוצרך דבר אחד לתלמידי חכמים אצל מטרוניתא אחת, שכל גדולי רומי מצויין אצלה.	תנו רבנן:											○	■	◇		
אמרו: מי ילך?												○	■			
אמר להם רבי יהושע: אני אלך.	[רבי יהושע]											○	■	◇		
הלך רבי יהושע ותלמידיו, כיון שהגיע לפתח ביתה חלץ תפיליו ברחוק ארבע אמות, ונכנס ונעל הדלת בפניהן.												○	■	◇		
אחר שיצא ירד וטבל, ושנה לתלמידיו ואמר להם בשעה שחלצתי תפילין במה חשדתוני?	[רבי יהושע]											○	■	◇		
אמרנו: כסבור רבי לא יכנסו דברי קדושה במקום טומאה.												○	■			
בשעה שנעלתי במה חשדתוני?	[רבי יהושע]											○	■			
אמרנו: שמא דבר מלכות יש בינו לבינה.												○	■			
בשעה שירדתי וטבלתי במה חשדתוני?	[רבי יהושע]											○	■			
אמרנו: שמא ניתזה צינורא מפיה על בגדיו של רבי.												○	■			
אמר להם: העבודה, כך היה. ואתם, כשם שדנתוני לזכות - המקום ידן אתכם לזכות.												○	■	◇		
מפנין תרומה טהורה וכו'.													■	<		
פשיטא													⚡			
לא צריכא, דמנחה ביד ישראל. מהו דתימא: כיון דלא חזיא ליה - אסור, קא משמע לן: כיון דחזיא לכהן - שפיר דמי.													!	◇		
ודמאי													■	<		
דמאי, הא לא חזי ליה?													⚡			
כיון דאי בעי, מפקר ליה לנכסיה והוה עני, וחזיא ליה - השתא נמי חזי ליה.													!	◇		
מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי.	דתנן:												■	!		
אין מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי	ואמר רב הונא תנא, בית שמאי:												◆	■	◇	
מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי.	בית הלל:												◆	■	◇	
ומעשר ראשון שניטלה תרומתו וכו'.													■	<		
פשיטא													⚡			
לא צריכא שהקדימו בשבולים, ונטלה הימנו תרומת מעשר, ולא נטלה הימנו תרומה גדולה.													■	!	◇	
מעשר ראשון שהקדימו בשבולין - פטור מתרומה גדולה, שנאמר (במדבר יח) והרמתם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר מעשר מן המעשר אמרתי לך, ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר.	וכי הא דאמר רבי אבהו אמר ריש לקיש:												■	■	!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שבת-מפנין	מימרא	מאן דאמר											
אי הכי אפילו הקדימו בכרי נמי ליפטך	רב פפא לאביי:										⚡	◇	קבו:
עליך אמר קרא (במדבר יח) מכל מתנתיכם תרימו וגו'.	אמר ליה: [אביי]										!	◇	קבו:
ומה ראית?	[רב פפא]										⚡		קבו:
האי אידגן, והאי לא אידגן.	[אביי]										!	◇	קבו:
ומעשר שני וכו'.												■	קבו: <
פשיטא												⚡	קבו:
לא צריכא, שנתן את הקרן ולא נתן את החומש, הא קא משמע לן - דאין חומש מעכב.												!	קבו: ◇
והתורמס היבש כו'.												■	קבו: <
דווקא יבש, אבל לה - לא.												■	קבו: ◇
מאי טעמא?												^	קבו:
כיון דמריר - לא אכלה.												!	קבו: ◇